

læse-, stave- og skrivefærdigheder, efter undervisningspligtens ophør kan modtage en særligt tilrettelagt undervisning. Undervisningen gives med henblik på, at deltagerne opnår læse-, stave- og skrivefærdigheder, der fremmer deres muligheder for at deltage aktivt i samfundslivet, herunder modtage og benytte samfundets almindelige tilbud, og at modtage undervisnings-, uddannelses- og arbejdsmarkedstilbud.

Målgruppen er voksne med utilstrækkelige læse-, stave- og skrivefærdigheder, som begrænser deres muligheder for at fungere arbejdsmæssigt, socialt og kulturelt i det danske samfund.

Undervisningen kan foregå på amtskommunernes specialundervisningsskoler, men det forudsættes yderligere, at amtsrådene indgår overenskomst med en bred kreds af private initiativtagere, herunder oplysningsforbund, aftenskoler m.v. Som mulige overenskomsttagere regnes også uddannelsesinstitutioner, som henhører under anden lovgivning.

Kurserne omfatter læse-, stave- og skriveundervisning under ét.

De enkelte amtsråd skal sørge for, at der i amtskommunen tilbydes vejledning og rådgivning om læse-, stave- og skriveundervisningen.

I tilknytning til rådgivningen og vejledningen kan der etableres tilbud om frivillig testning af deltagerne med henblik på den mest hensigtsmæssige indplacering på undervisningshold.

Ved lovændringen indsættes samtidig en bestemmelse, der forpligter amtsrådene til at sørge for fornøden medarbejderuddannelse vedrørende lovens fulde dækningsområde.

Amtsrådenes merudgifter kompenseres over bloktilskuddene.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, tillader jeg mig at anbefale dette til hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Hermed tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Lovforslag nr. L 111).

Forslaget indeholder bl.a. en bestemmelse, der skal give mulighed for i konkrete tilfælde at dispensere fra færdselslovens bestemmelser for at imødekomme særlige behov for personer med handicap.

Denne bestemmelse vil gøre det muligt at løse

nogle af de problemer, der er forbundet med et handicap, og dermed give disse personer bedre mulighed for at færdes på egen hånd.

Bestemmelsen vil således give trafikministeren mulighed for at dispensere fra lovens almindelige færdselsregler samt fastsætte mere lempelige regler for parkering af invalidekøretøjer. Det er dog forudsat, at der kun gives dispensation fra de almindelige færdselsregler eller lempes i parkeringsbestemmelserne, når det er færdselssikkerhedsmæssigt forsvarligt.

Endvidere indeholder forslaget en række mindre justeringer af færdselsloven. Disse justeringer omfatter bl.a. kørelæreraspiranternes øvelseskørsel med elever, forlængelse af kørelærergodkendelsen for visse undervisere og køredommere, henlæggelse af opgaver fra trafikministeren til politiet og efter aftale fra politiet til kommunalbestyrelserne, hjemmel til at straffe offentlige myndigheder, såfremt disse overtræder færdselslovens bestemmelser, samt reglerne om inddragelse af kørekort ved spiritus- og promillekørsel.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale det til Tingets velvillige behandling.

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Jeg tillader mig herved for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om sygehusevæsenet og lov om udøvelse af lægegerning. (Lægelig behandling for stofmisbrug). (Lovforslag nr. L 112).

Det er regeringens opfattelse – som det også fremgår af den narkotikapolitiske redegørelse til Folketinget – at al metadonbehandling af stofmisbrugere fremover skal tilrettelægges under amtskommunalt ansvar. Det gælder såvel ordination som udlevering og kontrolforanstaltninger.

Hermed vil regeringen sikre stofmisbrugerne den mest hensigtsmæssige behandling og samtidig imødegå de velkendte vanskeligheder og problemer, som metadonbehandlingen forvolder i dag.

De praktiserende læger – som jo i overvejende grad varetager stofmisbrugsbehandlingen i dag – må som udgangspunkt fratages muligheden for at ordinere metadon. Det gælder også de læger, som har drevet egentlige metadonklinik-

ker. Hele ansvaret for denne behandling må i stedet overgå til amtskommunalt ansatte læger. Der skal dog være mulighed for, at de i særlige tilfælde og efter konkret aftale kan overlade ordinationsretten til f.eks. en praktiserende læge.

Det er regeringens opfattelse, at det er nødvendigt, at metadonbehandlingen kobles sammen med en social behandlingsplan. Derfor er der også tæt sammenhæng mellem dette lovfor- slag og regeringens samtidige forslag til ændring af bistandsloven. Efter dette forslag vil et af amtskommunen konstateret behandlingsbe- hov forpligte stofmisbrugerens kommune til at medfinansiere et behandlingstilbud.

Efter regeringens vurdering bør det være op til den enkelte amtskommune, hvordan og inden for hvilke rammer den organiserer den læ- gelige behandling af stofmisbrugere.

Idet jeg henviser til bemærkningerne til lov- forslaget, skal jeg anbefale det til Folketingets velvillige behandling.

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Ander- sen):

Jeg tillader mig herved for Folketinget at frem- sætte:

Forslag til lov om røgfri miljøer i offentlige loka- ler, transportmidler og lignende.
(Lovforslag nr. L 113).

Det er regeringens opfattelse, at ingen ufrivilligt skal udsættes for andres tobaksrøg, det være sig i offentlige lokaler, transportmidler og på insti- tutioner som for eksempel sygehuse. Enhver skal have mulighed for at passe sit arbejde uden at blive generet af tobaksrøg, ligesom børn har et ubetinget krav på, at der ikke bliver røget i de lokaler, hvor de opholder sig, hvad enten der er tale om daginstitutioner, dagplejehjem eller sko- ler.

Undersøgelser har imidlertid vist, at 20-25 pct. af de statslige medarbejdere er generet af andres rygning, at der i omkring en tredjedel af samtlige amtskommuner og kommuner er pro- blemer rygere og ikkerygere imellem, og at 40 pct. af sygehusene ikke har en konsekvent ryge- politik. Endelig har en række undersøgelser på- vist sundhedsfare ved passiv rygning, ikke mindst i relation til børn.

Det er derfor regeringens opfattelse, at der er behov for at fremme etableringen af røgfri mil- jøer, ikke alene med henblik på at mindske de umiddelbare gener, der er forbundet med pas-

siv rygning, men også den sundhedsfare, der er knyttet hertil.

For så vidt angår staten, indeholder lovforsla- get regler svarende til reglerne i Sundhedsmini- steriets cirkulære af 23. marts 1988 om sikring af røgfri miljøer i statslige lokaler, transportmidler og lignende.

For så vidt angår amtskommuner og kommuner, lægger lovforslaget op til et formelt krav om, at hver amtskommune og hver kommune skal træffe beslutning om, hvilke regler der lo- kalt skal gælde med henblik på at beskytte mod passiv rygning.

Idet jeg henviser til bemærkningerne til lov- forslaget, skal jeg anbefale det til Folketingets velvillige behandling.

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Ander- sen):

Hermed tillader jeg mig for Folketinget at frem- sætte:

Forslag til lov om ændring af lov om udøvelse af lægegerning. (Ændrede reklamebestemmelser). (Lovforslag nr. L 114).

Formålet med lovforslaget er, at der direkte i lægeloven foretages en tættere regulering af læ- gers adgang til at reklamere for deres virksom- hed end fastsat i de nugældende bestemmelser i lægelovens § 21. Lægelovens § 21 ændres efter lovforslaget således, at det kun bliver tilladt at reklamere for lægevirksomhed ved meddelelse af navn, stilling, adresse, træffetid, herunder fravær, lægens køn og alder, om eventuel speci- allægeanerkendelse, om eventuelle særlige ad- gangsf forhold til konsultationen samt om eventuel tilslutning til overenskomst med det offent- lige.

Lovforslagets tættere regulering af lægers re- klameadgang efter lægeloven er direkte affødt af, at Lægeforeningens kollegiale regler om an- noncering og reklameadgang efter påbud fra Konkurrencerådet er ophævet med virkning fra 1. juli 1994.

Den tættere regulering af reklameadgangen er fundet nødvendig, da man ellers befrygter, at udgifterne vedrørende lægers sygebehandling – navnlig for så vidt angår de privatpraktiserende læger i og uden for den offentlige sygesikring – unødigt vil blive forøget ganske betydeligt.

Da de reklameregler, der er fastsat i de for- skellige autorisationslove på sundhedsområdet er meget uens, vil regeringen snarest tage initi-